

Plataus dangaus sodas

APLINKA

KAI KAUNE GYVENANTI ŠEIMA
Į KRAŠTOVAIZDŽIO DIZAINERĘ
ASTĄ GRABAUSKIENĘ KREIPĖSI
PASIKONSULTUOTI, KAIP
PATOBULINTI SAVO 40 ARŲ
SKLYPĄ, JI NĖ NENUMANĖ, KAD
TOBULINIMAS UŽTRUKS DU
SEZONUS, O SUKURTĄ DIZAINĄ
KONKURSO „TENDENCIJOS“
KOMISIJA VIENINGAI IŠRINKS
GERIAUSIU.

Rasa PANGONYTĖ
Adomo KAIKARIO fotografijos

Asta Grabauskienė

TRŪKO AIŠKESNĖS STRUKTŪROS

„Šeimininkai kreipėsi prašydami pakonsultuoti, kaip sklype sukurti daugiau privatumo, suformuoti jį uždaresnį, ir teiravosi, kur būtų galima pasodinti medžių, krūmų. Vis dėlto pasikalbėję nutarėme, kad reikėtų ne tik daugiau želdynų zonų, bet ir sukurti aiškesnę sklypo struktūrą, stipresnį vientisumo pojūtį“, – taip apie projekto pradžią kalba A. Grabauskienė.

Paprašyta papasakoti, koks buvo sklypas pradėjus darbuoti, dizainerė sako, kad prikiame kieme augo vieno tipo nekarpo-ma gyvatvorė, kitur, palei ribas – juodosios ir kalninės pušys. Nemažai sodo elementų, pavyzdžiui, akmenys, skulptūra, laužavietė, akmenų plokštės, buvo tarsi išmėtyti, nesudarė vientisos kompozicijos. Buvusias sklypo erdves ji apibūdina kaip monotoniškas. Jokios jungties su namu neturėjo ir į niekur vedę akmenų plokščių takeliai.

Į specialistę kreipėsi šeimininkai labiausiai norėjo augalais nuo gatvės pridengti priekinį kiemą, o vidinio kiemo zoną – nuo tolėliau matomų kaimyninių namų. Naujai formuojame kieme jie pageidavo natūraliai atrodančių želdynų, žolynų, papildančių ramią namo architektūrą. Kaip sako A. Grabauskienė, užsakovai norėjo, kad jų aplinkoje išliktų tos pačios funkcinės zonos – poilsio zona prie baseino, vaismedžių sodas, uždaras pavėsio sodas, tačiau sutiko perkelti medinę skulptūrą, nuspręsta naują vietą surasti ir laužavietei. Pasak kraštovaizdžio dizainerės, būtent taip, išlaikant ir koreguojant buvusias zonas, kurta ir naujoji sklypo struktūra. ➤

tendencijos

NAMAS ir AŠ KONKURSO DALYVIS

RĖMĖJAI:

TECE

CASA BELLA
INTERJERO NAMAI

GENERALINIS RĖMĖJAS

hansgrohe

3C DAS SOFA

RUUKI
Building your tomorrow.

JUNG

› SODĄ PARYŠKINO AUGALAIS

Sodo linijas ir stilistiką kraštovaizdžio dizainerė padiktavo palei vieną ribą banguojančios kalvelės su pušimis ir įvairiose sklypo vietose gulintys akmenys. „Kilo mintis banguojančias „kalvas“ pratęsti palei kitas sklypo ribas ir jose pasodinti želdynų. Šie turėjo įsiterpti vidiniame kieme, kad sukurtų jaukesnę erdvę prie baseino, pridengti vaismedžių bei būsimą daržo zoną ir toliau esančius namus, įkomponuoti jau augusius medžius“, – aiškina A. Grabauskienė.

Kitu svarbiu sodo kūrimo motyvu tapo iš sklypo atsiveriantis platus horizontas. Dizainerė sako, kad norėta ne tik išsaugoti erdvumo pojūtį, bet ir jį paryškinti, įrėminti banguojančiomis, tolyn žvilgsnį nukreipiančiomis želdynų linijomis, švelniais, siūruojančiais augalais.

PRIREIKĖ SUNKIOSIOS TECHNIKOS

Sumanymui įgyvendinti vien žmogaus jėgos nepakako: „Didžiausią iššūkį kėlė reljefo performavimas ir didžiulių akmenų perkėlimas. Kai kur kalveles reikėjo „patraukti“ į šoną, ir dėl to teko persodinti dalį augalų. Akmenys buvo perkelti kranu, o kur jis nesiekė, gervė padėjo nutempti skulptoriai“, – prisimena kraštovaizdžio dizainerė.

Baseino zoną papildė dvi sienutės – suolai su terasos lentų apdaila. Jos ne tik padėjo šią erdvę padaryti funkcionalesnę, bet ir pratęsė terasos ir namo linijas, padėjo vizualiai įkomponuoti vidinį kiemą į viso sklypo struktūrą.

Dizainerė vardija, kad kuriant sodą buvo panaudotos visos esamos medžiagos: akmenys, augalai, granito plokštės. Daugiausiai naudojamose zonose ji nusprendė jas perdėti atsitiktiniu raštu, netaisyklingai. ›

AKMENYS
BUVO PERKELTI
KRANU, O KUR
JIS NESIEKĖ,
GERVE PADĖJO
NUTEMPTI
SKULPTORIAI.

APLINKA

› ŽVILGSNIO NETRAUKIANTYS AUGALAI

Pagal A. Grabauskienės planą želdynai turėjo apjuosti erdves, bet išnykti – būti nematomi, perne-lyg netraukiantys žvilgsnio. „Siekta išsaugoti visus sklype augančius augalus, bet juos sujungti nau- dojant tarpinius, švelnesnius – lapuočius mede- lius, krūmus, varpinius žolynus, daugiametes gė- les. Norėjosi, kad sklypo ribos tarsi susilietų su jį supančiu kraštovaizdžiu, išstirtų, švelniai nuvil- nytų, linijos būtų lyg lengvas potėpis“, – kalba ji.

Dizainerė vardija skype atsiradusių krūmų ir medžių pavadinimus: Lamarko medlievos, japo- ninės ir pražangialapės sedulos, sakuros, magno- lijos, paprastieji šermukšniai... Kai kur želdynų zonas ji nusprendė papildyti juodosiomis, Bank- so bei kalninėmis pušimis ir paryškino jas daugia- mečių gėlių – didžiųjų astrancijų, šalavijų, puoš- niųjų šilokų, kraujažolių, snapučių – tarpais. Kaip želdynų užpildas pramaišiu sodinti rudeni- niai mėlitai (varpiniai augalai) ir visžalės viršūn- žiedės pachisandros.

Priekiniame kieme išliko puskiparių gyvatvo- rė. Kaip sako specialistė, apkarpyta ji tapo nau- jojo priekinį kiemą juosiančio želdyno visžaliu fonu. Palei ribas šoniniame ir vidiniame kieme augančių juodųjų ir kalninių pušų draugiją papil- dė lapuočiai.

METAI IŠRYŠKINS GYVĄ PAVEIKSLĄ

Sklypo projektuotoja sako, kad tik pro svetainės langus matomame pavėsio sode norėjosi sukurti japoniška dvasia dvelkiantį sodelį. „Ten jau augo keli rododendrai. Be to, toks sodas natūraliai tiko pavėsingai vietai“, – paaiškina A. Grabauskienė savo sumanymą.

Ši dalis buvo įrėminta nauja sienute, apklijuo- ta fasado klinkerio plytelėmis. Ji tapo fonu pavė- singam sodui ir pridengė jį nuo kaimynų. Nauja- jame sodelyje atsirado akmenų kompozicija, pa- klotas akmenų plokščių takas, pasodinta japoninė sėdula, Bankso pušis, dar keli rododendrai ir žo- lynai. Kai augalai suaugs, paviršiai apsamos, ši sodo dalis, anot kūrėjos, taps smaragdiniu, pro langus matomu gyvu paveikslu. ■

